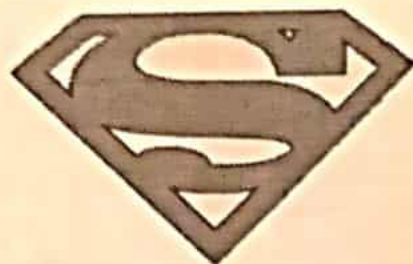

SOK Viljan

KAMPEN

Nummer 4 / 2002

SUPER- SYSKONEN CARLSSON

*Segert både i
Sonjas dampris
och Ce-Ge:s herrpris!*

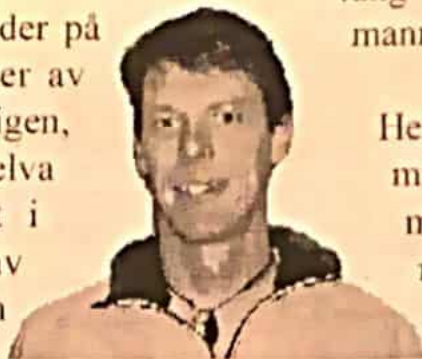
Klubbtidning för SOK Viljan
Oskarshamn

Oooops, så var det dags för Kampen igen. Det går fortare och fortare mellan numren tycker jag. Hinner knappt andas. Det kan i och för sig även bero på en ovanligt efterhängsen förkylning. "Sex.." är ju oftast trevligt men i kombination med: "..veckors förkylning" klarar jag mig faktiskt bättre utan. Missade några klassiker: Smålandkavlen, Novembersprinten och Novemberkåsan. Får trösta mig med att läsa Oves reportage från Smålands i Kampen.

I övrigt är det ung medelålder på skribenterna i detta nummer av Kampen. Sex (där kom det igen, att jag inte kan låta bli...) av elva reportage som inkommit i skrivande stund är skrivna av personer under 17 år. Jossan är klar vinnare i antal-reportage-tävlingen. Daladubbeln, Skol-SM, VTSOL Cup och Viljans supporterklubb har hon skrivit djuplodande reportage om. Kristin har bidragit med regionlägret och Martin med USM. För er som inte vet det så är det numera Martin ensam som sätter ihop Kampen på datorn. Vi övriga i redaktionen hjälper bara till med att skriva och tjata på andra att skriva. Jag har försökt att sitta bredvid och "hjälpa" Martin att sätta ihop Kampen, men blev då väldigt yr i huvudet. Det verkade gå otroligt fort för Martin vid datorn.

Nu är ju inte det så konstigt. För unga människor går nämligen tiden långsammare. Annars skulle ju inte tiden gå fortare och fortare ju äldre man blir. Och då när tiden går sådär långsamt så hinner de unga göra mycket mer roliga

saker, t.ex. skriva i Kampen. Många av oss äldre kommer på att vi skulle ha skrivit om ditten och datten när vi sitter där med numret i handen. Det är dock inte för sent för detta är inte det sista numret av Kampen. Nästa år kommer vi ut igen. **Presstopp för nr 1/2003 blir sista torsdagen i mars.** Göran har gjort en bra sammanfattning av höstsäsongen och Agneta har gjort nyårskarameller istället för stjärnor den här gången. Själv har jag skrivit om en tung SM-kavle och en rolig 25-manna-kavle.

Redaktörens sida

Helgen som var tillbringade jag, min sambo, min sambos syster, min sambos systers sambo, min sambos systers sambos syster och slutligen min sambos systers sambos systers man på Gotland.

Dessutom träffade vi familjen Henriksen/Olheden därstädes. De är också släkt men inte på något närmare håll med varken mig eller min sambos systers sambos systers man, vad jag vet.

Där sprang jag mitt första träningspass på sex veckor, ett och ett halvt varv runt Visby ringmur. Den är riktigt gammal den. I jämförelse med den är jag väldigt ung. Undrar just hur fort tiden går för muren. Väldigt fort, är min gissning. Men så har den heller inte hunnit skriva ett enda reportage till Kampen.

Sist men inte minst, i pressläggnings-ögonblicket, stort **grattis** till Supersyskonen Henke och Jossan för segrarna i Ce-Ge- och dampriset!

F Knut

MITT SISTA USM

...gick av stapeln i trakterna utanför Huskvarna. Jag hade legat i hårdträning månaderna innan och nu var det dags att *prester*. Förutsättningarna kunde heller inte varit mycket bättre: logi på hotell, perfekta väderförhållanden - vad mer kan man begära? Att de andra bommar? Kanske det, men så blev inte fallet. Huvudsaken var ju att jag gick bra - det gjorde jag. Riktigt bra faktiskt. Jag kände redan ute på banan att jag kunde få en topplacering. 10-topp kanske? Nej, det blev det inte utan jag fick snällt nöja mig med 15:e plats. Inte så illa pinkat å andra sidan. Inte minst med förra årets 54:e-plats i baktanke.

Det gick även bra för Jossan som landade 6:a. Henke O hade dock sjukdom i kroppen och fick nöja sig med 77:e plats. Han har ju ett år kvar - det har inte jag...

På kavlen dagen efter placerades Jossan och jag i samma lag, Smålands andra. Man kunde dock ha önskat sig en bättre start.

Vår försträckslöpare var långt efter. Men efter en magnifik upphämtning av Jossan på andra och ett stabilt lopp på tredje kunde jag som slutman löpa över mållinjen som 20:e.

Jag är jättenöjd med resultaten som jag presterade på USM. Jag gick väldigt bra både på den individuella tävlingen och på kavlen. Som sagt så var detta mitt sista USM - sorgligt men sant. Får hoppas att Jossan, Henke och Kristin håller Viljanflaggan i topp även nästa år!

Martin

RESULTAT

Individuella

D15

1. Malin Sand	37.27
OK Tisaren	
6. Josefine Carlsson	43.11
SOK Viljan	

H15

1. Mikael Eliasson	39.55
OK Alehöf	
77. Henrik Olsson	58.39
SOK Viljan	

H16

1. Tobias Öström	42.10
OK Tyr	
15. Martin Svenson	48.57
SOK Viljan	

Kavlen

1. Skåne OF 1	
20. Smålands OF 2 (Med bl. a. Josefine & Martin)	

MIN SISTA SM-KAVLE

Efter att ha blivit uppsatt som andra reserv till SM-kavlen så trodde jag inte jag skulle behöva springa. Men så blev både Våge och Tord sjuka så det vara bara för mig som UK att försöka övertala mig som löpare att ställa upp. Jag som löpare ville för första gången inte springa en kavle. Varför frågar Du läsare Dig måhända.

Jo, jag har sprungit SM-kavlen förut några gånger och jag vet att om man inte tränat ordentligt så hamnar man sist. Det finns inga blåbär på SM-kavlen, som det t.ex. gör på Tiomila eller i ännu högre grad på Jukola. Även om man tappar mycket på täten på 10-mila och Jukola så ska det mycket bom till innan man kommer sist eller ens bland de sista.

Som UK funderade jag också mycket på vilken sträcka jag skulle sätta mig på. Den givna förstasträckslöparen Tord var ju inte med. Förr var jag själv given förstasträckslöpare men frågan var om jag skulle hänga med på SM-kavlen anno 2002. Inte i första hand för att jag var gammal utan för att jag inte tränat lika mycket som t.ex. den ett år äldre Håkan Eriksson.

Alternativet var att sätta Didden på första. Han hade antytt att han kunde tänka sig det. Jag mindes dock en SM-kavle för ett par år sedan då han sagt att han aldrig mer skulle springa första. Då var jag också UK och lovade mig själv att aldrig

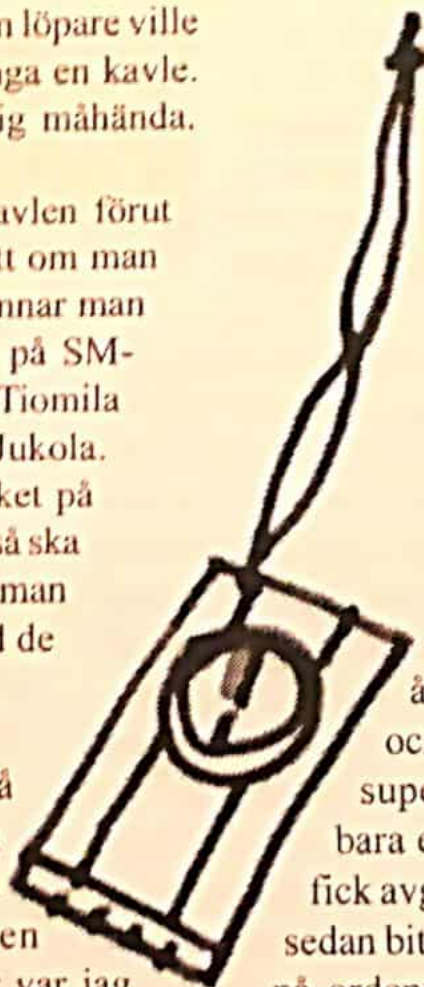
sätta Didden på första igen. Så nu fick jag bita i det sura äpplet.

På morgonen såg vi tillsammans med junisarna på ett otroligt konstigt barnprogram som mest gick ut på att de till någon slags underliga djur utklädda människorna ramlade

av stolar och sa "hej då" i ungefär en kvart. Vi blev så inspirerade av det så vi sa "hej då" till varandra i flera timmar efteråt.

Minusgrader på natten gjorde att jag tvekade om jag skulle springa i supertröja eller inte. Men så mindes jag 7-manna för ett par år sedan då jag sprungit första och efter lång tvekan tagit på mig supertröja och sedan kommit in bara ett par minuter efter täten. Det fick avgöra saken. Super på. Vilket jag sedan bittert fick ångra då solen gassade på ordentligt över hyggena. 7-mannas första sträcka går ju på natten och då finns ingen sol...tänkte inte på det.

Nåväl, starten gick och jag pinnade på allt vad jag orkade uppför första backen. Framför mig var det fullt med folk men hur var det bakåt? Jag låg ju ändå på gränsen till mjölksyra. Det borde vara en hel del löpare. Tittade lite försiktigt. Tomt. Inte en själ. Misstänkte att det skulle bli en tung dag, men tänkte ändå att om jag springer allt vad jag orkar och spikar alla kontroller så kanske att jag kan komma

Trötte Knut.

in i den sista klungan.

Nu var frågan: Titta på kartan eller hänga med? Båda skulle jag inte klara. Intuition, tänkte jag. Jag får satsa på att hänga med och sedan får intuitionen avgöra vilket håll jag ska springa åt när klungan delar på sig. En taktik som höll förvånansvärt långt. Vid varvningen efter ca 12 min låg jag fint med i en stor klunga. Men sedan kom det ett par små bommar vilket gjorde att jag nu hade en lucka upp till de som låg näst sist i klungan.

Vid kontrollen efter radion efter ca 8 km hade dessa två inte samma gaffling som jag och det som inte fick hända hände. Visserligen bommade jag inte kontrollen men jag var själv, trött och tvungen att börja orientera. Nästa sträcka var lång och halvvägs på den kom det en klunga snett bakifrån. Jag kände igen de som inte hade haft samma gaffling som mig vid kontrollen innan men chansade på att nästa var gemensam och hängde på igen.

Och så kom jag till fel gaffling och rejält fel skulle det visa sig. Läste in mig på en mosse och tog kontrollen någorlunda

snabbt men benen var mycket tunga och huvudet lika långsamt. Knapp jogging och helt solo. Såg inte en människa förrän ett par km senare då det plötsligt var fullt med unga vackra damer i skogen. D-20-täten. På väg mot sista kom sedan ett gäng herrar i full karriär. Oj, de måste ha bommat grovt tidigare, tänkte jag tills jag kom på att de var ute på andra sträckan och snart skulle varva. Jag var alltså 12 minuter efter.

På upploppet hörde jag morsan heja på mig och tänkte att jag hörde i syne (eller heter det höre?). Fast det visade sig stämna. Mamma och pappa var nere för att heja på ett juniorlag från Kvarnsveden. Kul att få träffa dem. Och helt missnöjd var jag ändå inte. Jag hade inte gjort några stora bommar och jag visste ju innan att det skulle bli tungt att hänga med. Och jag var inte sist. Två minuter efter mig kom faktiskt en liten klunga. Mer missnöjd som UK måhända. Om Didden hade sprungit första hur hade det gått då? Det lär vi aldrig få veta. Men nu låg vi där vi låg, trots ett skapligt lopp av Bosse på andra så gick det inte att plocka många placeringar. Jag kom in som 102 och till slut blev vi, genom Ola på tredje och Didden på sista, 106. Juniorerna gick lite bättre men de var ändå inte nöjda med sin 29:e plats, då de hade hoppats på en plats i täten. Den gamle Håkan Eriksson kom förstås in i täten men han sprang en kortare sträcka än jag...

Trötte Knut

stod vi där igen - med lampa på skallen
vinkall oktoberkväll.

Då var det något som inte var sig
smålandskavlelikt;

nligen i nordsluttningarna in mot
köping där arrangerande JOK hittat
tycke kontinental terräng - fjärran från
gudsförgätna småländska myllan där
sjöar och bäckar alltid är småskaligt.
askogen ligger ohyggligt tät och där
uteslutande handlar om att klösa sig

här var det i gengäld gles skog och
tiden löpbart underlag. Alltså total
knad av sten och underveg men med
t sugande backar där det för
lighetens skull handlade om
alsorientering.

par fega omvägar inledningsvis
mmans med få kontrollmissar sågs
rtecknad ut att gå mot bästa
andskavlenatten i karriären.

kontroller innan mål smällde det till
sterfoten efter att ha halkat på en
liten såphal rot. Linkandes i ytterst
ig takt förvandlades loppet
ende till ett av många mediokra
er även denna oktobernatt.

säkra insatser av såväl Allan som
n och Bergh landade vi på en

Ove Lernå

gubbaklassen).

Betydligt större intresse lockade förstås
comebackande Anna och Anna, i
kombination med två Lesseboltejer. Anna
(L) som av någon outgrundlig anledning
orienterar betydligt bättre på natten än på
dagen förnekade sig inte heller denna
gång. Nio minuter efter världseliten då
det handlade om individuell start
imponerar även om hon tveklöst laddat
inför uppgiften. Anna Svensson blev
spirad av insatsen och visade gamla takter
när hon nästan kom upp i elitfart på
sistasträckan.

Att sedan Lessebolånen backade lite i
fältet på mellansträckorna kan kanske
lämnas därhän. "Spinnsidan" visade
åtminstone att man återigen är att räkna
med när det drar ihop för Tiomila och
dylikt till våren.

Gubbarna med Tom, Bengt-Åke och
Janne skötte sig utmärkt i äldsta
gubbklassen, liksom tjejkvartetten
bestående av Kristin, Sofie, Frida
Bakkman (också Lessebolån) och Jossan.
En fjärdeplats för tjejerna medan
gubbagänget bärgade femteplatsen.
Seniorlaget fick agera, om uttrycket
tillåts, passagerare efter ett par tunga
återbud.

Förresten såg ni några iögonfallande
kolbottnar - knappast inte på natten i alla
fall. Fastän vi hade fyra kontrollpunkter
begåvade med det namnet.

Däremot är kolbottnar förmodligen ett
perfekt utflyktsmål för en skolklass eller
andra vandrande historieintressenter. Nu
får man väl ändå hoppas att man inte
tillhörde den sistnämnda kategorien...

25-MANNA

Vad minns vi från årets 25-manna?
Mer än att det gick av stapeln 5:e oktober i trakten av Tumba söder om Stockholm.

Det började med en rejäl bom redan på fredagen då vi i den sista bilen från Viljan nästan hamnade på tävlingsområdet när vi skulle till förläggningen men med lite guidning av Göran via mobil kom vi fram till slut.

Tävlingsplatsen var vackert belägen vid en sjö och nedanför en slalombacke, något som vi alla fick känna på när vi skulle till startpunkten, slalombacken syftar jag på då.

Sjön gjorde sitt till för att det skulle bli ett kallt och blåsigt TC. Ett par veckor tidigare hade det varit badväder...

En nyhet för i år var stämpling vid startpunkten. Varför vet jag inte riktigt. Möjligtvis för att alla skulle springa förbi startpunkten. Som tur var så behövde inte startsträckans löpare stämpla vid startpunkten.

Thord och Erik öppnade starkt så att vi efter 2 sträckor låg på 81:a plats bara 9 minuter efter täten. och ungefär där hamnade vi också till slut efter att det gått uppåt lite på en del sträckor och neråt lite på andra.

Ovanligt många lag blev diskade. Inte mindre än 61 stycken. Dessutom bröt 10 lag vilket gjorde att 264 av 335 startande lag kom i mål.

Näst sista och sista kontrollen på många sträckor var båda branter och låg nära varandra vilket gjorde att en del löpare hoppade över en av dem.

Det finns många sätt att bli diskade på, på 25-manna. Ett som jag varit med om (när jag sprang för Arboga) är kartvarvning. Dvs den första på t.ex. str. 5 kommer in till växeln innan den sista sprungit ut på samma sträcka. Då gäller det att inte ta den karta som hänger överst utan den under, annars skickar han ut löparen på str 5 igen som då blir fel löpare och laget springer ut för tidigt.

Jag höll själv på att medverka till en ny variant i år, då arrangörerna inte hunnit med att ta fram kartan som jag skulle växla ut med utan alla kartor satt bakom ett snöre. Jag bladdrade där trött som jag var och trots att Ove sa åt mig att en karta räcker så lyckades jag ge honom två, något som han dock upptäckte efter några sekunder och kom tillbaka.

Precis samma sak gjorde OK Hällen som låg ca 20:e när en kille fick med sig två kartor från

två olika sträckor med sig ut. Han skulle springa str 23 vilket det stod på baksidan

av den bakersta kartan men den främsta kartan var str 24 vilket var en damsträcka. Han upptäckte heller inte misstaget förrän han sprungit nästan hela str. 24. Synd.

Sen finns det ovanligt många kontroller att stämpla fel på och med sport-ident så räcker det att stämpla för kort tid. Och så fick man inte glömma att stämpla vid startpunkten. När jag tänker efter är det konstigt att inte fler lag blev diskade på årets 25-manna. Viljans lyckades inte bara undvika att bli diskade. Genom en slutlig 87:e placering lyckades vi klara vår målsättning med råge, vilken var att komma bland de 100 bästa.

Erik plockade flest placeringar, nämligen 39 st upp till 81:a efter två sträckor. Näst flest plockade str. 5 gänget Ola, Bosse, jag och främst Henke C som gick ut sist och kom in tvåa. Vi plockade 19 placeringar upp till 65.

Minst tid tappade str 6 bestående av Tobias, Henke O, Martin S och främst Ove som gick ut sist och kom in först. De tappade knappt uppmätbara 1.09 på täten. Näst minst tid tappade Sofie Barkstedt, på str 24, som bara tappade 2.45 på täten bestående av idel damlandslagslöpare.

Viljan är bra på såna här klubbkavlar typ Tjoget och 25-manna. Kan det bero på att vi har en så härlig klubbkänsla?!

undrar
F Knut

KÄRA SOPPANSVARIG

Jag heter **Våge Rindstig** och har genom SOK Viljans eminenta klubbtidning vunnit tre gratis soppor efter tre tisdagsträningar. Detta för att jag vann förra årets julnötter.

Detta är kupong nummer **1.**

KÄRA SOPPANSVARIG

Jag heter **Våge Rindstig** och har genom SOK Viljans eminenta klubbtidning vunnit tre gratis soppor efter tre tisdagsträningar. Detta för att jag vann förra årets julnötter.

Detta är kupong nummer **2.**

KÄRA SOPPANSVARIG

Jag heter **Våge Rindstig** och har genom SOK Viljans eminenta klubbtidning vunnit tre gratis soppor efter tre tisdagsträningar. Detta för att jag vann förra årets julnötter.

Detta är kupong nummer **3.**

SKOL-SM

Skol-SM i Åmål lockade inte för några av Viljanerna. Men vi var ändå tre stycken som åkte dit, Kristin, Stina och jag.

Vi åkte till Eksjö på fredags kvällen, för att få åka med deras buss upp till Åmål. På morgonen begav vi oss iväg med bussen och en "känd" busschaufför, Göte, hehe.. han är rolig han! Han tyckte att vi var trevliga och tysta ungdomar sade han. Jag förstår inte varför, kanske för att vi åkte kl. 6 på morgonen?!!

Vi kom fram till en solig friidrotts plats i Åmål på förmiddagen. Sen kunde man få vänta några timmar om man som jag startade bland de sista. När man kom i mål fick man ju inte heller något varmvatten, fick senare veta att Kristin som startade tidigt hade stått i duschen i 15 min. Inte undra på att det tog slut!

Men sprint banan var ganska kul, men jag orkade inte kuta hela tiden det var därför jag kom en bit efter. De 4 sista kontrollerna var publik kontroller. Man kunde följa löparna den sista kilometern in till mål.

På kvällen var det prisutdelning och disco. Prisutdelningen höll till i en Aula, den var inte så stor så det blev ett rejält tryck i den!

Discot var kanske inte det bästa, även att jag tyckte det var roligt! Det blir ju vad man gör det till, och vill man inte dansa för att det är för dålig musik får man skylla sig själv!

Söndagens tävling var en klassisk distans. Ganska klurigt bitvis. Jag gick ganska bra. Missade inget märkvärdigt förutom näst sista kontrollen, som var enklast, ett kärr precis bredvid ett väg kors! Japp, så kan det gå och man missar medalj. En

4:de plats blev det för mig.

Sedan var det bara resan hem kvar. Film, film... alla var tysta även nu. Göte berömde oss igen! Så kom vi till Eksjö, därifrån körde Anders oss hem i sin Volvo, som inte är bättre än en SAAB! Kan tillägga att Anders fungerade bra som coach den helgen!

Jossan

HELGEN I PINNAR (PÅ EN SKALA 1-10)

Varmvatten:

Får en 4:a. Iskallt för dem som startade sist. Men annars fungerade det bra.

Starten:

Får en 7:a. Skönt med kort avstånd, men det fanns dåligt med ytor att värma upp på.

Discot:

Får en 7:a det med. Kunde ha varit roligare. Bättre musik, även för de över 12 år.

Maten:

Får en 6:a. Pulvermos och köttbullar är vanligt vid sådana här arrangemang. Men det var ganska gott ändå.

Prisutdelningen:

Får en (trumvirvel) 10: a! Gó stämning, det gjorde att det blev suveränt!

REGIONSLÄGRET

Den 16 juni körde mamma mig till Hässleholm, där släppte hon av mig vid Hässleholmsgården, (där C-orten var för 5 -dagars 1995). Där skulle jag vara på regionsläger i 5 dagar.

Till regionsläger kommer de 5 bästa 14-åriga killar och tjejer med från Småland, Halland, Blekinge och Skåne, så totalt var vi ca 40 st. Meningen med lägret är att man ska lära känna varandra och träna tillsammans.

Jag var själv från Viljan och var lite spänd över vad som skulle hända. Men jag kom in i lägret snabbt och träffade nya kompisar från bland annat Skåne och Halland.

Vi tränade, hade vattenkrig och spelade mossfotboll, (som mer övergick i lerkrig efter ett tag!) När vi nästan dränkt varandra i lera, var alla i behov av att duscha...Men som om det hjälpte, jag hittade lera i öronen två dagar efter ! Vi hade verkligen jättekul och det var nog många som tyckte veckan gick fort !

När lägret var slut var benen lite trötta och den värsta pest man kan tänka sig hade drabbat mig...jag pratade skånska!! Från lägret i Hässleholm åkte jag direkt till träning och midsommarfirande på Öland och efter den veckans terapi övergick jag till normalt språk ...svenska!!

OL-galna
Kristin

DALADUBBELN

Daladubbeln går till så, för dem som inte vet det, att man är två stycken som springer som ett lag. Först en kavel och sedan en långdistans, då springer båda samtidigt. Jag och min kompis Frida gick in för det stenhårt, alltså helt oseriösa! Vi bestämde oss för att vara det minst seriösa paret i hela tävlingen.

Jag var själv från Viljan eftersom killarna vikit sig och Stina som skulle ha sprungit med Kristin hade en dålig hälsena. Så jag åkte själv ner med buss till Växjö, därifrån skulle jag ta Smålandsbussen upp till Dalarna.

Snö, snö, snö hade vi förväntat oss, så visst var vi besvikna när där inte fanns någon snö!

- Och vi som tagit med oss snöbollsvantar (tumvantar som ej är stickade) och thermobyxor, ljud en besviken röst från platsen bredvid mig där Frida satt. Så vi kunde inte mer än att plocka upp våra saker, ligga och prata om snygga killar och till slut somna. Frida är från Lessebo OK och det är med henne jag sprungit Daladubbeln 3 gånger tidigare.

Vi vaknade helt pigga och sprang in på toan för att byta om till våran speciella klädsel utan att någon såg oss. Trolleri, trollera så hade vi förvandlats från vanliga flickor till fula bimpos. Iklädda gröna tajts, gul/blå ol-strumpor, lila cykelbyxor och utanpå det en rosa kort kjol med vita prickar och spets (som Frida sytt!). På överkroppen superställströja och en T-shirt, på min var ett tryck på Frida från hennes första 5-dagars 1996, och hon

hade en med ett tryck på mig från mitt första 5-dagars, året efter, plus att vi hade Flätor i håret med rosa rosetter i. Fina? Nej, alldeles hemska.

Frida startade, speakern var dålig så vi fick själva stå och kolla när de kom. Dock såg jag inte Frida, kände helt enkelt inte igen henne. Hon kom in 3:a 5 sek efter *opps*. När Frida hoppat över växlingsstaketet och kom fram till mig tog jag av mig överdraget och stack iväg, dock ca 1 min efter ledaren nu! Men jag kom ifatt ettan och tvåan, men orkade tyvärr inte hänga med dem. Så jag sprang, inte allt

för fort i mål... Hör då speakern säga:

- Och nu har vi ledaren Malin Sand vid förvarningen. Tänkte att han nog missat henne, hon måste ha gått i mål för länge sen. När jag sen vänder mig om märker jag att hon som gick ut 2:a

som sprang ifrån mig på banan står bakom mig. Hon säger till sin lagkamrat, som kom och mötte henne, vann vi? Nej hon var före, säger hon och nickar mot mig. Jippi tänker jag, men vågar inte tro på det helt. Får det sedan bekräftat på resultatlistan. Jag får även reda på att de missat näst sista kontrollen. Sprungit in på fel stig! När jag går in i duschen kommer en lite tjurig Frida och undrar hur det har gått.

- Jo, det gick väl bra, säger jag. Vi vann!
- Va! Gjorde vi?! Gutt Jossan! (Nu var hon inte lika tjurig längre =))

På kvällen var det disco! Ganska trevligt de =) *hehe*

Låg sedan och pratade med Frida på natten, efter att alla somnat, vi skulle ju vara oseriösa.

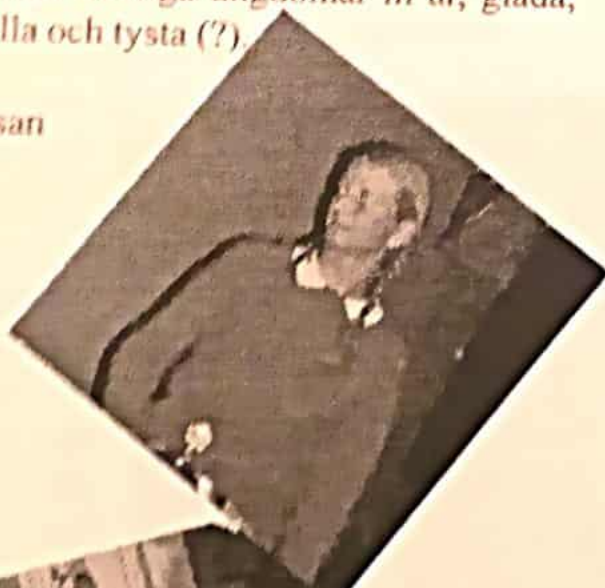
Och det gav med sig, vi var rejält trötta på söndagens långdistans. Vi var 10 min. efter. Men vi kom ändå fyra totalt! Så nöjda är vi, eftersom vi bara är 15, vi har ju ett år kvar i klassen. Fast då kanske vi får tävla mot Kristin och Stina.

Sedan var det bara bussen hem. Vet du vad busschauffören Göte sa denna gång då vi gick av?

(Du som inte vet vem Göte är kan läsa om skol-SM)

- Vilka trevliga ungdomar ni är, glada, snälla och tysta (?).

Jossan

Klubbmästare: Lennart Kalén, Jan-Erik Nilsson, Göran Gabrielsson, Thord Hultberg.

KLUBBMÄSTERSKAP -02

Söndagen den 29:e september anordnades Viljans klubbmästerskap i orientering vid Gamleby OK:s klubbstuga. Uppslutningen var något klen, men till klubbmästare korades ändå:

H60 Göran Gabrielsson

H55 Jan-Erik Nilsson

H45 Lennart Kalén

H21 Thord Hultberg

Hela resultatlistan (* = klubbmäst.)

Bana 3 4000 m

1. Göran Gabrielsson *	45.09
2. Bengt-Åke Borgemo	45.51
3. Allan Håkansson	49.46
4. Milton Lövgren	58.30

Bana 4 4940 m

1. Ove Lernå (utom tävlan)	34.13
2. Lennart Kalén *	37.50
3. Martin Svenson	40.52
4. Jan-Erik Nilsson *	43.11
5. Roland Nilsson	45.03
6. Anna Lernå	45.16
7. Stefan Berg	49.06

Bana 6 9060 m

1. Thord Hultberg *	64.05
2. Bo Söderqvist	68.43
3. Ola Lövgren	71.00

NDA TEAM IA OL-CUP

eftermiddagen åkte jag med
ubuss till Växjö. Där skulle
cup tävlingarna avslutas och
koras.

om fort så när det var min tur
ig på startrampen var det

in i mål var jag inte helt nöjd
Hade sprungit för mycket
när jag inte kunde hitta
en för en del gick det ju
tin vann och John kom 2:a.
ar fort slut eftersom en efter
in i skolsalarna som låg 50
Det var där vi skulle bo.

e fort för att ladda inför
ns lopp.

tid och gick till maten och
0 min i kö. Kom fort iväg
om idag Alvesta anordnade.

sig förra året med! =)

Hennes bror Johan tog segern före våran
John Sjöstätter. Även Kristin tog en delad
seger, med en från Njudung - Martina
Karlsson

Trevlig avslutningsceremoni i en stor aula
med hög prispall! Efter prisutdelningen
var det 15 min spex. Detta av en
Älmelöpare som jobbar som
ståuppkomiker. Även att skämten var för
11-åringar tror jag det var vi i min ålder
som skrattade mest! De som var 11
slängde lite kommentarer om att "han har
faktiskt fel" och "han ljuger". Eller vad
tyckte ni om Johan, från Göteborg 12 år?
Cupen är egentligen för smålänningar.
Men även Göteborgare och andra får
deltaga, de får inga poäng bara. Men de
fick bo på samma ställe som oss eftersom
de hade lite långt hem.

Segerskål.

tt stå högst upp på pallen
a platsen med Vivills
n (det gjorde vi i ooch för

När vi kom
tillbaka från
p r i s -
utdelningen
tog vi en
seger skål,
bestående av
Coca Cola i
våra stora
pokaler.
K v ä l l e n
i n n e h ö l l
o c k s å f i l m
p å s t o r d u k .
J a g o c h m i n
k o m p i s
F r i d a h ö r d e

att filmen hette Rath race och tänkte då
Rätt race, det låter ju inte så kul.

SONJAS DAMPRIS 2002

Men så var det ju inte fick vi senare förklarat för oss. Ja några tog det lugnt medan andra, nämner inga namn bara att de är 12-åriga killar från klubben, lekte ute på en klätterställning i ungefär 5 timmar säkert!!!

Sedan var John, Pontus och Jacob trötta och gick och lade sig. Det gjorde även alla andra viljaner, vissa utan att veta om det... Men när jag kom tillbaka var det kol mörkt så jag kröp in till min plats. Så på morgonen när lyset tänts märker vi att Martin sovit med kläderna på hela natten. Men Martin kan man verkligen göra så?? Städade duktigt gjorde vi alla, nästan.

Kom till TC med förhoppningar om fina placeringar. Men så blev inte fallet. Tävlingen tog fort slut då det visat sig att Martin sprungit i nattmössan och ramlat ner i en grop och stukat foten. Så han kom linkande tillbaka.

Även lilla kavlen tog slut då Pontus missat en kontroll på banan som gick i kors. Vi kom hem tidigt eftersom ingen av oss ville vänta på omstarten som gick när förstalaget gick i mål.

Så åkte vi hem. Trötta efter helgen. Endast Göran var vaken.

Jossan

Josefine Carlsson tog hem kampen om Sonjas dampris för tredje året i rad. Alla åren har hon tagit maximala 600 poäng. Även i år var det hård strid mot Kristin Boman som också hade 600. Först på nionde tävlingen kunde dom skiljas åt - med 1 poäng! Sammanlagt efter tre år leder förstas Jossan med Kristin som tvåa.

Resultat 2002

1. Josefine Carlsson	600 p
2. Kristin Boman	600 p
3. Ethel Boman	527 p
4. Britt-Marie Carlsson	496 p
5. Stina Lord	457 p
6. Karin Boman	452 p
7. Sonja Svenson	397 p
8. Annika Andersson	342 p
9. Eva Lord	307 p
10. Ida Andersson	228 p
11. Anna Magnusson	228 p
12. Gunvor Lord	173 p
13. Anna Svensson	167 p
14. Anna Lernå	158 p
15. Lisa Olheden	123 p

Cupsegrare: Kristin och Jossan.

ongen avslutades
 embersprinten i Mjölby den
 ovember. För dom som var
 redan 1 mars i Åhus har det
 ten lång säsong med många
 a och spännande tävlingar.
 nästa säsongspremiär är det
 drygt 3 månader, så håll ut!
 er vintern kommer vi att
 igång regelbundet med bl
 gpass på lördagar, natt-OL
 sdagar och gymna på
 dagar. Fjolårets succé
 rshamn By Night (OBN)
 kommer givetvis med
 siva race i närområdena
 några på nya kartor. En
 för i år är ett försök med
 rserien. Där arrangerar
 arna i mellanlänet var sin
 äning under januari-
 ari för att hålla igång
 ntakten (om det inte blir
 Allt detta och lite till hittar
 nterns träningsprogram
 u finns på hemsidan samt
 kt form. Tidigt under
 a tänker vi börja planera
 säsongen. OL-sektionen
 rför tacksamma för
 akter om tid, plats och
 g för säsongspremiär och
 släger.

tillbakablick på
 ongen visar som vanligt på många
 ngångar, dock utan "pricken över
 så var vi förstas bortskämda efter
 SM-guld i fjol. I år tog Erik en
 fin 5:e-plats på klassiska SM och

J-cupen, SM-kavlen, 25-manna och
 med Novembersprinten att han är tillbaka på

+

+

+

= 57 segrar

57 segrar. Josefine vann 13 gånger,
 Kristin 12, Henke C 10 och John 9.
 Jossans förnämsta meriter under första D
 16-året var seger i GM och DM klassisk
 samt sjuätteplatser på 5-dagars och USM.

allvar i svenska eliten. Erik
 tar nu det kämpiga men
 samtidigt spännande steget
 upp bland seniorerna.
 Henkes 8:e- och 9:e-platser
 på SM är inte fy skam men
 ändå jämförde vi
 ofrånkomligt med fjolåret.
 Han har haft en jämn och
 fin säsong med en
 femteplats sammanlagt i J-
 cupen. I november fick han
 besked att han tillhör
 juniorlandslaget inför 2003
 med bl a Nordiska
 Mästerskapen och junior-
 VM som stora mål. Fredrik
 har etablerat sig fint under
 sitt första juniorår och tagit
 poäng flera gånger i J-
 cupen. Med sin enorma
 träningsflit kommer han att
 gå långt under de närmaste
 åren.

Ungdomarna avslutade
 ungdomscupen på ett
 strålande sätt: delad
 totalseger för Josefine i D
 16 och Kristin i D 14 och
 en andraplats för John i H
 12. Det radades upp segrar
 på slutet och under året tog
 ungdomar och juniorer hela

Kristin vann också DM klassisk, vidare en etappseger på 5-dagars samt tog silver på GM. Martin har blommat ut i år och presterade fina resultat på dom stora mästerskapen (6:a på GM och 15:e på USM).

Nu laddar vi för nästa säsong och vintern blir en viktig uppbyggnadsperiod. Tiden fram till jul kan man gott ägna åt lite lugnare träning och att låta kroppen återhämta sig och läka eventuella skador. På slutet av hösten var det lite struligt med mycket skador och sjukdomar. Förhoppningsvis blir detta bättre till nästa säsong då vi hoppas kunna mönstra ordinarie lag i dom stora kavlarna. På damsidan vet vi redan att det blir ett uppsving då Karin och Marie lär vara på gång igen samtidigt som Anna & Anna nu är tillbaka efter "mammaledigheten", vilket bevisades med eftertryck redan på Smålandskavlen. Kanske läge att sikta mot bästa 10-milaplaceringen (61:a)! Tjejernas återkomst kommer också att bli väldigt betydelsefull i kavlar som Tjoget och 25-manna. Genom Eriks kliv upp i H21 får även Viljans herrseniorer ett stort lyft.

Framtiden ser ljus ut för Viljan och då tänker jag på återväxten i form av nybörjarkurser. Höstens ungdomsverksamhet har lockat många pigga grabbar och tjejer som provat på orientering med framgång. Flera fortsätter även att gå på gympan, vilket jag tror betyder mycket - inte minst för att hålla kontakten med kompisar och ledare över vintern.

Göran Svenson

CE-GE-PRISET 2002

Henric Carlsson tog till slut hem årets upplaga av farfar Göstas sedan förra året nyinstiftade Ce-Ge-pris. Detta i hård konkurrens med Ove Lernå. Segermarginalen blev till sist 11 poäng.

Henke tog hem priset före Ove.

TOPP-10 PLACERINGAR

1. Henric Carlsson	606 p
2. Ove Lernå	595 p
3. Göran Svenson	561 p
4. John Sjösaeter	549 p
5. Erik Lennartsson	539 p
6. Jan-Erik Nilsson	527 p
7. Thord Hultberg	518 p
8. Henrik Olsson	499 p
9. Stefan Olheden	479 p
10. Allan Håkansson	463 p

PROJEKTET SSM 2003

SOK Viljan arrangerar helgen 12-13 april Sydsvenska Mästerskapen. Inför det har "Projektet SSM 2003" startats upp.

TÄVLINGARNA

Lördag 12 april: Elittävling med öppna SSM.

Söndag 13 april: SSM budkavle för ungdomar samt tävling för övriga med förkortade banlängder.

Dessutom kommer det erbjudas träningsläger veckorna efter tävlingarna.

ÖVERGRIPANDE MÅL

Det övergripande målet är att genomföra en BRA tävling där klubbens samlade resurser används med rimlig arbetsbelastning för ALLA som medverkar vid genomförande av tävlingen.

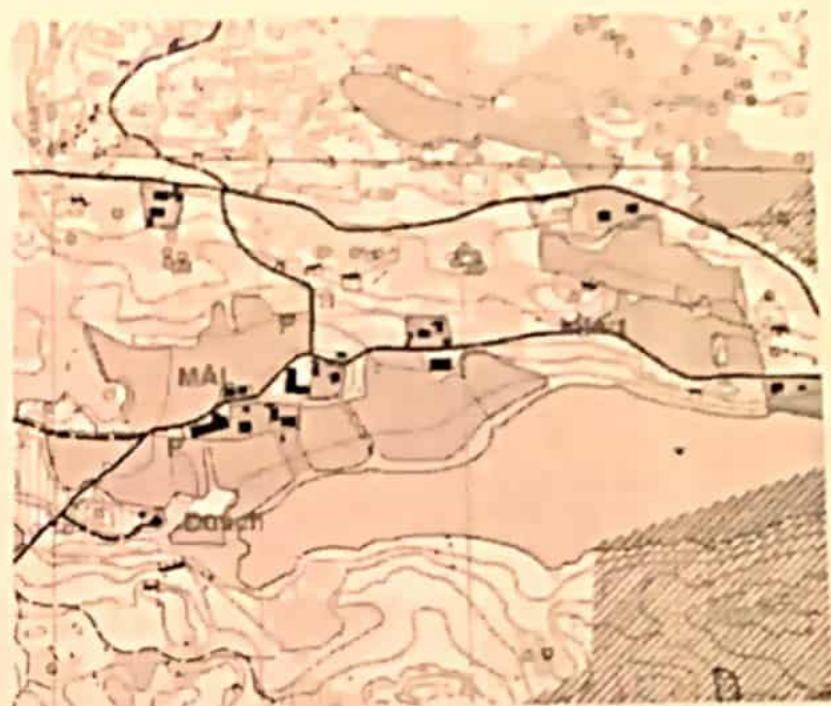
DELMÅL

- Fördela ansvar och arbetet inom delprojekt och arbetsgrupper
- Fördela förberedelsearbetet över lång tid
- Skapa en uthållig, flexibel tävlingsorganisation
- Öka kunskapen och utnyttjande av datatekniken
- Involvera fler ungdomar med föräldrar i arbetet

- Använda SISU cirkelmateriel Arrangemang och studieplaner samt dokumentera träffar i samband med förberedelse, genomförande och uppföljning av tävlingen.

TÄVLINGSCENTRUM - DJUPETRÄSK

Tävlingarnas centrum kommer att vara vid Djupeträsk. Detta är i princip vid samma ställe som Veteran-SM hölls 1986.

TÄVLINGSKARTA

Även tävlingskartan kommer att vara i princip samma som den som användes 1986 - nämligen en nyreviderad version av den gamla "Veteran-SM-kartan".

Projektets arbete har redan startat och kommer att fortlöpa fram till och en bit efter tävlingsdagarna med diverse banläggning, planering m.m.

/Projektledare Roland Nilsson

HAR DU IDÉER? Lämna gärna förslag på utveckling av arrangemanget. Det kan vara kringarrangemang, utformning av TC, kvällsaktiviteter, marknadsföring osv.

VINTERSERIEN 2003

12 januari	SOK Viljan, i samband med ungdomsläger
19 januari	Vimmerby OK
26 januari	Älems OK
2 februari	Målilla OK
9 februari	Hässleby SOK (reserv Kalmar OK i norra Rockneby)
2 mars	Vakant (fungerar också som ev. reservdatum...)

SEGERJAKTEN 2002

för ungdomar och juniorer

Namn	Segrar
Josefine Carlsson	13
Kristin Boman	12
Henric Carlsson	10
John Sjöäter	9
Erik Lennartsson	2
Daniel Gunnarsson	1
Karin Boman	1
Ida Andersson	1
Jakob Bergsten	1
Anna Magnusson	1
Martin Svenson	1
Lisa Olheden	1
Annika Olsson	1
Henrik Olsson	1
David Svenson	1
Carl-Emil Nettelman	1

Summa

57

*Kampen-
redaktionen
och
SOK Viljan
önskar alla
God Jul och
Gott nytt år!*

Surdegen 6/1 -
en klubbklassiker.
Segerchans
har många.

Viljans berömda
karta som har både
SM- och SSM-
status.

Upphovsmannen
till *Sylvesterloppet*
31/12.

Agnetas...

Viljans
landslagsman 2003:
Henke Carlsson!

Tjugonde
Knut

...nyårs- ...

Gympa-Anna.
Underbara pass
hittills.

Vi ser fram mot
det stora
tårtkalaset!

Viljans
nykomlingar 2002:
Elin, Tuva och Elsa.

...karameller!!

Sista